

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/26/2012
Identifikačné číslo spisu:	8010200050
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8010200050.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcov: 1. Opálové bane Dubník, a.s., Dubník 082 07 Červenica, 2. Nadácia Dubnické opálové bane, Červenica - Dubník, 082 07 Červenica, právne zastúpených JUDr. Vladimírom Kotosom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Žižkova č. 6, 040 01 Košice, proti žalovanému: Hlavný banský úrad so sídlom Banská Štiavnica, Kammerhoffská č. 25, 969 50 Banská Štiavnica, za účasti účastníkov: 1. Obec Červenica, 082 07 Červenica, 2. Obec Zlatá Baňa, 082 52 Kokošovce, 3. Lesy Slovenskej republiky, š.p. generálne riaditeľstvo, Banská Bystrica, Námestie SNP č. 8, 975 66 Banská Bystrica, 4. Opálové bane Libanka, s.r.o., Floriánova ulica č. 3201/12, 080 01 Prešov, právne zastúpená JUDr. Jánom Garajom, advokátom, so sídlom v Prešove, Floriánova č. 2, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 18. novembra 2009, č. 1087-2072/2009, konajúc o odvolaní žalobcov v časti o trovách konania, o odvolaní žalovaného a o odvolaní účastníka konania v 4. rade Opálové bane Libanka, s.r.o. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 1S/6/2010-167 zo 17. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 1S/6/2010-167 zo 17. februára 2012 v časti výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n n ý titulom náhrady trov konania zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu 499,80 €, na účet právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Kotusa, č. XXX XXX XXXX/XXXX, vedený vo Z., a.s., do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 1S/6/2010-167 zo 17. februára 2012, p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade titulom náhrady trov odvolacieho konania sumu 31,86 €, na účet právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Kotusa, č. XXX XXX XXXX/XXXX, vedený vo Z., a.s., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č. k. 1S/6/2010-167 zo 17. februára 2012 zrušil rozhodnutie žalovaného z 18. novembra 2009, č. 1087-2072/2009 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Obvodného banského úradu v Košiciach (ďalej len „OBÚ“) z 13. augusta 2009, č. 380-2461/2009 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 304,62 €, ktoré pozostávali z trov právneho zastupovania. Napadnutými rozhodnutiami správne orgány zastavili konanie podľa § 17 ods. 5 v spojení s § 18c ods. 5 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti o výbušninách a o banskej správe (ďalej len „zákon o banskej činnosti“) vo veci predĺženia časovej platnosti rozhodnutia OBÚ č. 1948/2003 z 29. októbra 2003 o povolení banskej činnosti a rozhodnutia č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007 o povolení zmeny tejto banskej činnosti na lokalite Libanka, v dobývacom priestore Červenica (ďalej len „DP Červenica“), o ktorú požiadala organizácia Opálové bane Dubník, a. s. - žalobca v 1. rade, žiadosťou zo 7. augusta 2008. Dôvodom zastavenia konania bola podľa názoru správnych orgánov tá skutočnosť, že na predĺženie platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti platí aj ustanovenie § 18c ods. 1 zákona o banskej činnosti, podľa ktorého organizácia môže požiadať o predĺženie doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, ktoré bolo vydané na dobu určitú, ak počas platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti nemožno vykonať plánované práce. Žiadosť podľa prvej vety sa podáva obvodnému banskému úradu príslušnému podľa miesta výkonu činnosti najneskôr 3 mesiace dopredu pred skončením platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti. Preto bolo potrebné, aby žiadosť bola podaná najneskôr 3 mesiace pred ukončením platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, resp. jej zmeny, t.j. najneskôr do 30. júna 2008. Organizácia Opálové bane Dubník, a.s. túto zákonom stanovenú lehotu nedodržala, keď žiadosť doručila na OBÚ až 8. augusta 2008, a preto podľa názoru žalovaného nebolo možné zjednať nápravu v tejto veci prostredníctvom pokračovania v tomto správnom konaní. Druhým dôvodom zastavenia konania bol ten, že žalobca k žiadosti v stanovenej lehote nepripojil súhlas organizácie Opálové bane a brusiarne, s.r.o., „držiteľa“ DP Červenica.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že správne konanie je vybudované na určitých procesných zásadách a týmito zásadami sa správny poriadok odlišuje jednak od ostatných procesov prebiehajúcich v oblasti verejnej správy, ako aj od procesných zásad uplatňovaných inými orgánmi štátnej moci, najmä súdmi. Uvedenými procesnými zásadami sa spravuje celé správne konanie, vo všetkých jeho štádiách. Podľa názoru krajského súdu, premietnutie procesných zásad do zákona z nich vytvorilo záväzné pravidlá správania. Základné pravidlá konania plnia v podstate dve funkcie, z ktorých jedna je, že sú záväzným právnym nástrojom pre postup správnych orgánov a ich nerešpektovanie, alebo opomenutie predstavuje vadu konania, ktorá podľa svojej závažnosti môže viesť až k zrušeniu rozhodnutia. Správne konanie sa tiež riadi zásadou materiálnej, teda objektívnej pravdy, ktorá vyjadruje požiadavku, aby správny orgán úplne a presne zistil skutočný stav veci a zaobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie, čo vyplýva z ustanovenia § 32 ods. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“). Táto zásada veľmi úzko súvisí so zásadou zákonnosti. Zistením skutočného stavu veci sa rozumie zistenie všetkých podstatných skutočností v súlade s príslušným hmotnoprávnym predpisom. Zásada materiálnej pravdy pri zisťovaní skutočného stavu veci má dve stránky a to úplnosť a presnosť zistenia. Úplnosť znamená pre správny orgán povinnosť zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či budú v prospech, alebo neprospech účastníka. Pri tomto zisťovaní nie je správny orgán viazaný návrhmi účastníkov konania. Presnosť zistenia znamená, že zistený stav musí zodpovedať skutočnosti, pričom rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie, vzhľadom na rôznorodosť možných situácií, Správny poriadok určuje demonštratívnym spôsobom, ktorý je uvedený v § 32 ods. 1. Zo Správneho poriadku ďalej vyplýva, že zodpovednosť za zisťovanie podkladov pre rozhodnutie nesie správny orgán. Správnosť a úplnosť zistených podkladov má zároveň viesť k presvedčivosti rozhodnutia správneho orgánu. Táto skutočnosť sa premieta predovšetkým v odôvodnení rozhodnutia, v ktorom musí správny orgán uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie a akými úvahami sa pri ich hodnotení správal (§ 47 ods. 3).

Krajský súd ďalej poukázal na to, že pri zastavení konania podľa § 17 ods. 5 v spojení s § 18c ods. 5 zákona o banskej činnosti je potrebné vziať do úvahy aj § 30 ods. 1 Správneho poriadku, pričom zastavenie konania je jednou z foriem, ktorou sa správne konanie uzatvára konečným spôsobom. Pri zastavení konania je správne konanie skončené skôr, než sa dospeje k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej. Voľná úvaha je v podstate v tomto procesnom postupe vylúčená. Rozhodnutie o zastavení

konanie je síce svojím charakterom procesným rozhodnutím, netýka sa však vedenia konania, ale ukončuje konanie bez meritórneho rozhodnutia (poukaz na judikát Er 85/2004). Pri rozhodnutí o zastavení konania predmetné rozhodnutie musí mať náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku. V tejto súvislosti krajský súd zdôraznil, že aj pri uvádzaní dôvodu na zastavenie konania platí princíp subsidiarity. To znamená, že dôvod na zastavenie podľa osobitného zákona má prednosť pred dôvodom podľa Správneho poriadku.

Čo sa týka rozhodnutia o žiadosti zo 7. augusta 2008 na predĺženie platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, ktorú podal žalobca v 1. rade, krajský súd uviedol, že dôvodom zastavenia konania, ktorý uviedol vo svojom rozhodnutí OBÚ, bola tá skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného z 29. októbra 2003, č. 1948/2003 o povolení banskej činnosti a následne rozhodnutie zo 6. decembra 2007 o povolení zmeny tejto činnosti stratili platnosť k 30. septembru 2008, nakoľko vyššie uvedená žiadosť bola podaná oneskorene a nebolo možné podľa správneho orgánu v tejto veci dosiahnuť nápravu prostredníctvom pokračovania v tomto konaní a taktiež, že k žiadosti nebol pripojený súhlas organizácie Opálové bane a brusiarnie, s.r.o., ako súčasného „držiteľa“ DP Červenica, hoci na doplnenie podania bol žalobca v 1. rade vyzvaný a tento súhlas do vydania rozhodnutia nebol správne orgánu doručený.

Krajský súd v prvom rade poukázal na to, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia OBÚ sú nezrovnalosti čo sa týka dátumov, keď správny orgán uviedol, že túto zmenu mala povinnosť vykonať organizácia do 30. júna 2009, pričom tento dátum mal byť do 30. júna 2008. Ďalej v odôvodnení uviedol správny orgán, že žiadosť bola datovaná 7. augusta 2008 a doručená na úrad dňa 8. augusta 2009, pričom tento dátum má byť správne 8. augusta 2008, ako to vyplýva z pečiatky. Tieto skutočnosti neboli žiadnym opravným listom zmenené, ani opravené a s týmito skutočnosťami sa nevysporiadal ani žalovaný v rozhodnutí o odvolaní. Podľa názoru krajského súdu, aj keď ide len o písárske pochybenia, dátumy sú v rozhodnutí správneho orgánu dôležité.

Ďalej krajský súd konštatoval, že v administratívnom spise predloženom žalovaným sa nenachádza žiadosť o zmenu povolenia banskej činnosti, ktorú podal žalobca v 1. rade 13. mája 2008, o čom predložil k žalobe kópiu podania označenú pečiatkou OBÚ s poznámkou „prevzaté dňa 13. mája 2008 s podpisom“. Pritom predmetom tejto písomnosti je žiadosť o zmenu banskej činnosti pri zabezpečení a likvidácii starých banských diel po ťažbe drahých opálov povolenej rozhodnutím obvodného Banského úradu v Košiciach z 29. októbra 2003 a požadovaná zmena je zmena povolenej banskej činnosti na základe rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „MŽPSR“) č. 6515/2008 - 2.1 pil z 2. mája 2008, ktorým sa menilo rozhodnutie MŽPSR z 12. mája 2003 o povolení výnimky zo zákazov uvedených v príslušných ustanoveniach zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny a jeho zmien zo dňa 17. októbra 2006 a 28. februára 2008. Predmetnou zmenou žiadal žalobca v 1. rade povoliť banskú činnosť v tom zmysle, že práce budú vykonávané do 15. novembra 2013.

Na predmetnú žiadosť reagoval OBÚ výzvou z 5. júna 2008 pod č. 720-1634/2008 na doplnenie podania najneskôr do 31. júla 2008 o doklady, dokumentáciu a údaje, ktoré sú presne uvedené v tejto výzve. Zároveň OBÚ podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku prerušil konanie v predmetnej veci do doby doplnenia podania o vyššie uvedené doklady, dokumentáciu a údaje v určenej lehote.

Z ďalších listinných dôkazov krajský súd zistil, že žalobca zaslal na OBÚ Doplnenie podania o predĺženie platnosti rozhodnutia z 8. júla 2008, ktoré OBÚ prevzal 18. júla 2008, ako vyplýva z úradnej pečiatky s nečitateľným podpisom pracovníčky prvostupňového správneho orgánu. Obsahom predmetného doplnenia bolo podanie žalobcu v 1. rade - zdôvodnenie, prečo organizácia počas platnosti rozhodnutia úradu nemohla vykonávať plánované práce, ako aj predloženie dokumentácie, ktorá bola podkladom na povolenie banskej činnosti a vyhodnotenie vykonanej banskej činnosti podľa jednotlivých častí dokumentácie, v ktorej podkladom pre povolenie banskej činnosti bol plán zabezpečenia a likvidácie starých banských diel po ťažbe drahých opálov v dobývacom priestore Červenica (lokalita Libanka), v banskom poli Šimonka a na sýtisku Dubník, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou vyššie citovaného rozhodnutia o povolení banskej činnosti a tiež vyhodnotenie vykonávanej banskej činnosti podľa jednotlivých častí dokumentácie, ktoré tvorí samostatnú prílohu. Zároveň k tomuto doplneniu výzvy bola zaslaná žalobcom v 1. rade aj overená kópia rozhodnutia MŽPSR z 2. mája 2008 č. 6515/2008-2.1 pil a aj druhý exemplár žiadosti o zmenu banskej činnosti a kópia katastrálnej mapy s vyznačenými banskými dielami.

Ako vyplýva z postupu prvostupňového správneho orgánu, tento aj napriek podanej žiadosti z 13. mája 2008 postupoval v konaní v tom zmysle, že 2. septembra 2008 začal konanie vo veci zmeny banskej činnosti v dobývacom priestore Červenica na základe žiadosti žalobcu v 1. rade zo 7. augusta 2008 a žiadosťou z 13. mája 2008 sa vôbec nezaoberal, ani v ďalšom priebehu správneho konania tejto žiadosti nevenoval žiadnu pozornosť. Krajský súd zistil, že súčasťou administratívneho spisu predloženého žalovaným je aj Oznámenie o začatí konania z 2. septembra 2008 a zároveň umožnenie podania vyjadrenia vo veci vydania predĺženia časovej platnosti rozhodnutia zo 6. decembra 2007, stanovisko Opálových baní a brusiarní, s.r.o., právneho predchodcu účastníka konania v 4. rade, spoločnosti Opálové bane Libanka, s.r.o., adresované prvostupňovému správne mu orgánu z 8. septembra 2008, z ktorého vyplýva, že táto spoločnosť zásadne nesúhlasí ako „držiteľ“ DP Červenica s predĺžením činnosti pre organizáciu Opálové bane Dubník, a.s., ktorej ďalšie pôsobenie v DP Červenica nie je v súlade s ich podnikateľským zámerom a navyše, činnosť zabezpečenia banských diel, ako aj iné činnosti môže ich organizácia vykonávať sama.

Z administratívneho spisu žalovaného ďalej krajský súd zistil, že OBÚ 2. októbra 2008 vyzval žalobcu v 1. rade na doplnenie podania najneskôr v lehote do 7. novembra 2008 o súhlas organizácie Opálové bane a brusiarne, s.r.o., ktorej bol DP Červenica určený prevodom s vydaním predĺženia doby platnosti rozhodnutia o povolení zmeny povolenia banskej činnosti - zabezpečenia a likvidácie starých banských diel po ťažbe drahých opálov v tomto dobývacom priestore, hoci, ako poznamenal krajský súd, zo žiadneho ustanovenia zákona o banskej činnosti nezistil, že k podanej žiadosti o zmenu banskej činnosti je povinný žiadateľ doložiť aj stanovisko dobývacieho priestoru a zároveň toho istého dňa OBÚ prerušil konanie do doby predloženia súhlasu s vydaním rozhodnutia o predĺžení doby platnosti vykonávania banskej činnosti - zabezpečenie a likvidácie starých banských diel po ťažbe drahých opálov organizácie Opálové bane a brusiarne, s.r.o., ktorej bol DP Červenica určený prevodom.

Žalobca v 1. rade žiadosťou zo 14. októbra 2008 požiadal o pokračovanie konania o predĺženie banskej činnosti, ktorú žiadosť prevzal prvostupňový správny orgán podľa pečiatky 16. októbra 2008. OBÚ reagoval listom z 27. novembra 2008 a umožnil sa vyjadriť účastníkom konania v lehote najneskôr do 15. decembra 2008. S poukazom na uvedenú výzvu OBÚ, listom z 9. decembra 2008 reagovala spoločnosť Opálové bane a brusiarne, s.r.o. s tým, že zaujala nemenné stanovisko a zásadne nesúhlasila ako držiteľ DP Červenica s predĺžením činnosti pre organizáciu Opálové bane Dubník, a.s.

Na základe uvedeného OBÚ rozhodnutím z 5. februára 2009, č. 984-3869/2008 rozhodol o zastavení konania podľa § 17 ods. 5 v spojení s ustanovením § 18c ods. 5 zákona o banskej činnosti. Toto rozhodnutie na základe odvolania žalobcu v 1. rade žalovaný ako odvolací orgán rozhodnutím zo 4. mája 2009, č. 475-767/2009 zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že OBÚ sa vecou dôkladne nezaoberal a nebol správne zistený skutkový stav. Následne OBÚ vydal napadnuté rozhodnutie z 13. augusta 2009, ktoré je predmetom tohto konania.

Krajský súd zdôraznil, že obsahom administratívneho spisu nie je žiadosť o predĺženie doby platnosti rozhodnutia, resp. zmena tejto banskej činnosti na lokalite Libanka v DP Červenica, ktorú podala organizácia Opálové bane Dubník a.s. 13. mája 2008. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný v odvolacom konaní sa nezaoberal aj napriek dôvodom odvolania touto skutočnosťou a svojim rozhodnutím neodstránil tieto pochybnosti v rozhodnutí OBÚ z 13. augusta 2009 a to konkrétne žiadosti zo dňa 13. mája 2008. Podľa názoru krajského súdu, ak správny orgán vo veci rozhodol, mal takto postupovať na základe dostatočne zisteného skutkového stavu s poukazom na príslušné ustanovenia Správneho poriadku, na základe písomných podaní nachádzajúcich sa v administratívnom spise, teda aj na základe žiadosti z 13. mája 2008.

Podľa názoru krajského súdu je žiadosť žalobcu v 1. rade z 13. mája 2008 žiadosťou o predĺženie doby platnosti rozhodnutí úradov s poukazom na výnimku udelenú Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky o povolení zmeny banskej činnosti v lokalite Libanka, ktorá mala náležitosti žiadosti o zmenu a bola podaná v lehote do 30. júna 2008, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 18c ods. 1 zákona o banskej činnosti. Podľa znenia tohto ustanovenia žiadosť sa podáva obvodnému banskému úradu príslušnému podľa miesta výkonu činnosti, najneskôr 3 mesiace pred skončením platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, ktorá doba platnosti žalobcovi v 1. rade skončila 30. septembra 2008. Z uvedeného vyplýva, že žiadosť mala byť podaná spoločnosťou Opálové bane Dubník, a.s. do 30. júna 2008, čo žalobca v 1. rade podľa názoru krajského súdu aj splnil a to podaním žiadosti z 13. mája 2008. Krajský súd považoval za preukázané, že predmetné skutočnosti vyplývajú z rozhodnutia OBÚ z 29.

októbra 2003 pod č. 1948/2003, ktorým OBÚ podľa § 13 ods. 1 zákona o banskej činnosti povolil žiadateľovi Opálové bane Dubník, a.s., so sídlom Červenica - Dubník banskú činnosť, ktorej predmetom je zabezpečenie a likvidácia starých banských diel za účelom ich záchrany, obnovy, údržby a ochrany po dobývaní drahých opálov podľa overeného plánu zabezpečenia a likvidácie starých banských diel, ktorý sa stáva neoddeliteľnou súčasťou originálu tohto rozhodnutia. Ako miesto činnosti je v tomto rozhodnutí uvedený DP Červenica (lokalita Libanka), lokalita Šimonka a kutisko Dubník v k. ú. Y. a platnosť doby ukončenia zabezpečovacích a likvidačných prác v zmysle predloženého plánu je najneskôr do 30. septembra 2008. Súčasťou predmetného rozhodnutia je aj povolenie výnimky na základe rozhodnutia MŽPSR, odboru ochrany prírody a krajiny z 12. mája 2003 o povolení výnimky zo zákazov ustanovených v § 15 ods. 1 písm. a/ v znení § 13 ods. 1 písm. a/, v znení § 14 ods. 1 písm. c/ a j/, § 15 ods. 1 písm. c/ a § 35 ods. 1 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, ktorej predmetom je upravenie výnimiek vjazdu a státia motorových vozidiel, vykonávania banskej činnosti a činnosti vykonávanej banským spôsobom, umiestňovania informačných zariadení, rušenie chránených druhov živočíchov - netopierov v ich prirodzenom vývine a poškodzovanie ich biotopov, ako aj súhlas na budovanie a vyznačenie náučného chodníka za účelom realizácie „konceptia záchrany, obnovy, údržby a ochrany starých banských diel po ťažbe drahých opálov v oblasti dubníckych opálových baní“. Vzhľadom k tomu, že každé rozhodnutie o povolení zmeny banskej činnosti vydávané následne po rozhodnutí z 29. októbra 2003 bolo podmienené udelením povolenia výnimky a súhlasu MŽPSR, ktoré bolo súčasťou rozhodnutia o zmene banskej činnosti vydávané príslušným OBÚ, dospel krajský súd k záveru, že správne orgány pochybili aj v tom, že nekonali ako s účastníkom konania so žalobcom v 2. rade, nakoľko jeho činnosť má vplyv na predmet činnosti žalobcu v 1. rade. V tejto súvislosti krajský súd zdôraznil, že § 14 ods. 1 Správneho poriadku priznáva postavenie účastníka konania každému, kto spĺňa procesné predpoklady bez ohľadu na to, či v skutočnosti spĺňa aj materiálne predpoklady. Všeobecné kritéria účastníka sú definované tak, že účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach sa má konať, pritom nie je rozhodujúce, či sa konanie začína dispozitívnym úkonom účastníka, alebo ex offo na podnet správneho orgánu, účastníkom konania je aj ten, koho práva, právom chránené záujmy, alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím správneho orgánu dotknuté; za takého sa považuje subjekt, ktorého právne postavenie môže byť po vydaní rozhodnutia iné ako pred rozhodnutím a účastníkom konania je ďalej aj ten, kto tvrdí, že môže byť vo svojich právach, právom chránených záujmoch, alebo povinnostiach dotknutý; takýto účastník sa považuje za účastníka do času, kým sa na základe právoplatného rozhodnutia nepreukázalo, že účastníkom nie je.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že ak prvostupňový správny orgán chcel zastaviť konanie mal tak postupovať v zmysle § 30 ods. 1 Správneho poriadku, pretože nemohol správne a zákonne rozhodnúť podľa ustanovenia § 18c ods. 5 zákona o banskej činnosti práve pre existenciu žiadosti žalobcu v 1. rade z 13. mája 2008, ktorá bola podaná včas a táto bola aj riadne doplnená v zmysle citovaného ustanovenia. OBÚ nesprávne aplikoval ustanovenie § 18c ods. 5 v spojení s ustanovením § 17 ods. 5 zákona o banskej činnosti v dôsledku čoho došlo k vydaniu rozhodnutia o zastavení konania, ktoré pre nedostatočne zistený skutkový stav a nedostatok dôvodov je nepreskúmateľné. Z dôvodu, že žalovaný ako odvolací orgán s poukazom na § 59 ods. 2 Správneho poriadku tieto pochybenia správneho orgánu prvého stupňa neodstránil, krajský súd skonštatoval, že je potrebné zrušiť tak rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, pričom v ďalšom konaní správne orgány viazané právnym názorom súdu budú povinné opätovne vo veciach rozhodnúť na základe dôsledne a dostatočne zisteného skutkového stavu, rozhodnutia presvedčivo a náležite odôvodniť a použiť také úvahy, ktoré by zdôvodňovali realnosť postupu a konania správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia vo veci samej.

Čo sa týka tvrdení, ktoré boli prezentované na pojednávaní účastníkom konania v 4. rade - Opálové bane Libanka, s.r.o., tieto skutočnosti neboli podľa názoru krajského súdu predmetom preskúmavacieho konania, a preto sa nimi krajský súd v predmetnom rozhodnutí nezaoberal. Vychádzal zo skutkového stavu, ktorý bol v čase vydania prvostupňového rozhodnutia, t. j. k 13. augustu 2009 s poukazom na ustanovenie § 250i ods. 1 OSP.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a žalobcom, ktorí mali v konaní úspech priznal trovy konania vo výške 304,62 €, ktoré pozostávajú z nasledovných právnych úkonov: zaplatený súdny poplatok vo výške 66 €;

prevzatie a príprava právneho zastúpenia vo výške 27,75 € za žalobcu v 1. rade, 27,75 € za žalobcu v 2.

rade, znížená o 50 % s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.;
podanie žaloby za žalobcu v 1. rade 27,75 €, za žalobcu v 2. rade 27,75 € podľa § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky;
za účasť na pojednávaní 17. februára 2012 za žalobcu v 1. rade 29,35 €, za žalobcu v 2. rade 29,35 € podľa § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky;
režijný paušál $2 \times 7,21 \text{ €}$ za rok 2010 + $1 \times 7,63 \text{ €}$ za rok 2012 = 20,05 € za žalobcu v 1. rade, 22,05 € za žalobcu v 2. rade;
za stratu času právneho zástupcu na ceste Košice - Prešov, ktorá je stanovená za rok 2012 vo výške 12,71 € $2 \times 0,5 \text{ h}$ predstavuje 25,41 €;
za hotové výdavky pozostávajúce z cestovného, pohonné hmoty Škoda Fabia Combi ŠPZ C. XXX I. pri priemernej spotrebe 5,41/100 km, cesta Košice - Prešov a späť vo vzdialenosti 72 km + amortizácia vo výške 13,18 €, spolu 18,99 € v prospech právneho zástupcu;
za hotové výdavky žalobcu v 1. rade na pojednávaní 17. februára 2012, ktoré predstavujú náhradu za spotrebované pohonné hmoty motorového vozidla Škoda Forman ŠPZ O. XXX V. pri priemernej spotrebe 8,511/100 km, cesta Dubník - Prešov a späť, vzdialenosť 46 km, spolu 5,83 €;
Za právny úkon z 25. mája 2010 ako vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného krajský súd neakceptoval nárok na úhradu trov konania zo strany právneho zástupcu z dôvodu, že išlo o vyjadrenie, ktoré predniesol právny zástupca na pojednávaní, nie na základe výzvy súdu k veci samej, preto za tento právny úkon krajský súd odmenu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia, v časti v ktorej krajský súd rozhodol o náhrade trov konania, žalovaný a účastník konania v 4. rade, Opálové bane Libanka spol. s r.o.

V odvolaní žalobcov právny zástupca tvrdil, že suma náhrady trov konania uložená žalovanému obsahuje jednak zrejmú chybu v sčítaní, keď krajský súd namiesto 330,03 € priznal len 304,62 €, jednak podľa jeho názoru krajský súd nesprávne rozhodol o výške trov konania patriacich žalobcom v 1. a 2. rade tým, že nesprávne aplikoval vyhlášku č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), v dôsledku čoho nesprávne právne posúdil otázku priznania odmeny za jednotlivé úkony právnej služby. Poukázal na to, že žalobca 1. si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku 66 €, hotových výdavkov 5,83 € a trov právneho zastúpenia 191,78 €. Žalobca 2. si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia 191,78 €. Uplatnené trovy právneho zastúpenia v prípade žalobcov 1. a 2. pozostávajú zo 4 úkonov právnej služby podľa 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky v znení účinnom do 31. mája 2010 a v znení účinnom od 1.6.2010. Súd prvého stupňa vo vzťahu k úkonom právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby v prípade oboch žalobcov nesprávne určil tarifnú odmenu za tieto úkony, keď neaplikoval znenie vyhlášky účinné v čase ich uskutočnenia, ale v znení vyhlášky účinnom od 1. júna 2010 a vzhľadom na spoločné zastupovanie neznižil tarifnú odmenu za tieto úkony právnej služby o 20%, ale použil znenie § 13 ods. 2 vyhlášky účinné od 1. júna 2010, čím nesprávne znížil tarifnú odmenu až o 50 %.

Ďalej poukázal aj na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď nepriznal požadovanú odmenu 44,39 € + 7,21 € za vyjadrenie vo veci samej z 25. mája 2010 s odôvodnením, že nešlo o vyjadrenie podané na výzvu súdu a jeho obsah právny zástupca zopakoval na pojednávaní. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcov, vyhláška v žiadnom svojom ustanovení, a už vôbec nie v § 14 ods. 1 písm. c/ nepodmieňuje priznanie odmeny za písomné podanie na súd vo veci samej predchádzajúcou výzvou súdu na predloženie podania vo veci samej. Nie je možné stotožniť sa ani s dôvodom, že obsah tohto podania právny zástupca žalobcov predniesol na pojednávaní, a preto mu tarifná odmena za tento úkon nepatrí. Predovšetkým vyhláška priznanie odmeny za podanie na súd vo veci samej a účasť na pojednávaní oddeľuje, čo znamená, že právnomu zástupcovi patrí tak odmena za účasť na pojednávaní ako aj za podanie na súd, a to bez ohľadu na rozsah a obsah prednesov právneho zástupcu na pojednávaní (pokiaľ samozrejme došlo k prejednávaniu veci samej), pričom nepochybne dochádza aj k opakovaniu tvrdených skutočností a okolností vyplývajúcich tak zo žaloby a z iných podaní urobených v priebehu konania, čo však nie je a ani nemôže byť dôvodom na nepriznanie odmeny za také úkony, akými sú písomné podania na súd (za predpokladu, ak sa týkajú veci samej). Pri posúdení tohto úkonu nie je podľa názoru právneho zástupcu žalobcov možné opomenúť ani skutočnosť, že vyjadrenie bolo

pomerne rozsiahle (až 11 strán venovaných len skutočnostiam týkajúcim sa veci samej), v ktorom žalobcovia reagovali na všetky podstatné okolnosti prípadu a zároveň uviedli a predložili nové dôkazy a skutočnosti tak, aby s ohľadom na tieto okolnosti a zásadu hospodárnosti konania mohol krajský súd usmerniť jeho priebeh a zabezpečiť prípravu pojednávania vo veci samej.

Na základe vyššie uvedeného právny zástupca žalobcov žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu pokiaľ ide o výrok o trovách konania a zaviazal žalovaného na zaplatenie 427,97 € na účet právneho zástupcu za 2x (3x PÚ á 44,39 € - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, žalobcu v 1. a 2. rade, podanie spoločnej žaloby, vyjadrenie z 25. mája 2010, pričom tarifná odmena bola v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky v znení vyhlášky č. 209/2009 Z. z. znížená o 20 %), plus 2x (1x PÚ á 29,35 € za účasť na pojednávaní dňa 17. februára 2012, pričom tarifná odmena bola v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky v platnom znení znížená o 50 %), plus 2x (4x režijný paušál - 3 x 7,21 € pre rok 2010 + 1 x 7,63 € pre rok 2012 podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov t. j. 2x 29,26 €), plus náhrada za stratu času 25,42 €, plus hotové výdavky právneho zástupcu 18,99 € a na zaplatenie 71,83 € na účet žalobcu v 1. rade ako náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 66 € a náhradu hotových výdavkov vo výške 5,83 €.

Zároveň požadoval aj náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil v celkovej výške 31,86 €, pričom vychádzal z hodnoty sporu 84,88 € pri každom zo žalobcov, nakoľko o takúto sumu ich svojim rozhodnutím o trovách konania krajský súd ukrátil. Tieto sú tvorené 2x (1x PÚ á 8,30 € - podanie odvolania voči rozhodnutiu o trovách konania, plus 1x režijný paušál á 7,63 €).

Žalovaný vo svojom odvolaní žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a neprizná žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zopakoval, že rozhodnutím č. 1087-2072/2009 z 18. novembra 2009 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu v 1. rade a potvrdil rozhodnutie OBÚ č. 380-2461/2009 z 13. augusta 2009 o zastavení konania vo veci predĺženia doby platnosti rozhodnutia č. 1948/2003 z 29. októbra 2003 o povolení banskej činnosti a rozhodnutia č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007 o povolení zmeny tejto banskej činnosti na lokalite Libanka v DP Červenica, začatého 8. augusta 2008, doručením podania žalobcu v 1. rade zn. 0808-1 zo 7. augusta 2008 prvostupňovému orgánu. Podkladom pre rozhodnutia prvostupňového orgánu č. 1948/2003 z 29. októbra 2003 a č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007 boli rozhodnutia MŽPSR o povolení výnimky zo zákazov ustanovených v zákone č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody“) č. 1364/0356/03-5.lpil z 12. mája 2003, zmenené rozhodnutím č. 9364/06-3.103pil zo 17. októbra 2006 a rozhodnutím č. 4837/2008-2. 1pil z 28. februára 2008, ktorých platnosť bola predĺžená rozhodnutím MŽPSR, č. 6515/2008-2.1pil z 2. mája 2008 do 15. novembra 2013. Na základe predĺženia časovej platnosti vyššie uvedených rozhodnutí MŽPSR podal žalobca v 1. rade žiadosť z 13. mája 2008, v ten deň aj doručení prvostupňovému orgánu, o zmenu banskej činnosti povolennej rozhodnutím prvostupňového orgánu č. 1948/2003 z 29. októbra 2003 o povolení banskej činnosti, zmeneného rozhodnutím č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007, ktoré boli platné do 30. septembra 2009, pričom jediná zmena spočívala v predĺžení časovej platnosti do 15. novembra 2013. Podľa § 18c ods. 1 zákona o banskej činnosti, žiadosť o predĺženie doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, ktoré bolo vydané na dobu určitú, sa podáva obvodnému banskému úradu príslušnému podľa miesta výkonu činnosti najneskôr tri mesiace pred skončením platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti. Teda v prípade vyššie uvedených rozhodnutí prvostupňového orgánu, platných do 30. septembra 2008 najneskôr do 30. júna 2008. Žalovaný poukázal na to, že krajský súd v treťom odseku na str. 20 rozsudku uvádza, že z administratívneho spisu predloženého žalovaným vyplýva, že v tomto sa nenachádza žiadosť o zmenu povolenia banskej činnosti, ktorú podal žalobca v 1. rade 13. mája 2008 o čom predložil k žalobe kópiu podania označenú pečiatkou OBÚ s poznámkou „prevzaté dňa 13. mája 2008 s podpisom“. Ďalej krajský súd uvádza, že na predmetnú žiadosť prvostupňový orgán reagoval listom z 5. júna 2008, č. 720-1634/2008, ktorým vyzval na doplnenie podania najneskôr do 31. júla 2008 o doklady, dokumentáciu a údaje, presne uvedené vo výzve a zároveň prerušil konanie. V ďalšom odseku krajský súd uvádza, že ako vyplýva z listinných dôkazov, ktoré predložil žalobca k žalobe, žalobca v 1. rade doplnil podanie na základe výzvy podaním z 8. júla 2008, doručeným prvostupňovému orgánu 18. júla 2008. Ďalej krajský

súd v treťom odseku na str. 21 tvrdí, že prvostupňový orgán napriek podanej žiadosti z 13. mája 2008 postupoval v konaní v tom zmysle, že 2. septembra 2008 začal konanie vo veci zmeny banskej činnosti v DP Červenica na základe žiadosti žalobcu v 1. rade zo 7. augusta 2008 a ďalej uvádza, že žiadosťou z 13. mája 2008 sa vôbec nezaoberal a v ďalšom priebehu konania tejto žiadosti nevenoval žiadnu pozornosť. Žalovaný nesúhlasil s názorom krajského súdu, že prvostupňový orgán 2. septembra 2008 začal konanie, pretože toto konanie začalo podľa názoru žalovaného 8. augusta 2008 dorúčením žiadosti žalobcu zo 7. augusta 2008. Tvrdil, že citovaným oznámením prvostupňový orgán nepostupoval v konaní o žiadosti žalobcu z 13. mája 2008, ale oznámil začatie nového správneho konania, ktoré začalo dorúčením novej žiadosti žalobcu 8. augusta 2008 a ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu. Je to zrejmé aj z rozdielnych spisových značiek konanie začaté 8. augusta 2008 je vedené pod č. 984/2008 a konanie začaté 13. mája 2008 je vedené pod č. 720/2008. Žalovaný súhlasil s tým, že OBU v správnom konaní začatom 13. mája 2008, po doplnení žiadosti podaním z 8. júla 2008, doručeným 18. júla 2008, ďalej nekonal a toto konanie dodnes nie je ukončené právoplatným rozhodnutím. V konečnom dôsledku však aj toto konanie podľa názoru žalovaného už nemožno ukončiť pozitívnym rozhodnutím, pretože rozhodnutie prvostupňového orgánu č. 1948/2003 z 29. októbra 2003 o povolení banskej činnosti, zmenené rozhodnutím č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007, o ktorého predĺženie časovej platnosti ide, bolo platné len do 30. septembra 2009, teda nie je už možné predĺžiť platnosť neexistujúceho rozhodnutia. Trval na tom, že toto konanie je samostatným správnym konaním a nemožno ho spájať so správnym konaním, ktoré je predmetom súdneho prieskumu a zároveň namietal, že žalobca mal a mohol kópiu podania z 13. mája 2008 a tiež ďalšie písomnosti súvisiace s týmto konaním predložiť v odvolacom konaní, kedy žalovaný na tieto dôkazy mohol reagovať primeraným spôsobom. Žalovaný ďalej poukázal na to, že v piatom odseku na str. 21 rozsudku krajský súd tvrdí, že zo žiadneho ustanovenia zákona o banskej činnosti nezistil, že k podanej žiadosti o zmenu banskej činnosti je žiadateľ povinný doložiť aj „stanovisko dobývacieho priestoru“, pričom predpokladal, že krajský súd mal na mysli stanovisko „držiteľa“ DP a v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 18c ods. 5 zákona o banskej činnosti, podľa ktorého sa na konanie o predĺžení doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti primerane vzťahujú ustanovenia § 17, 18 a 18b, pričom podľa § 17 ods. 2, ak banskou činnosťou sú ohrozené právom chránené objekty a záujmy, musia sa so žiadosťou predložiť doklady o vyriešení stretov záujmov. V tomto konkrétnom prípade bol podľa názoru žalovaného banskou činnosťou, o predĺženie časovej platnosti ktorej žalobca v 1. rade žiadal, ohrozený právom chránený záujem organizácie Opálové bane a brusiarne, s.r.o., na dobývaní výhradného ložiska drahého opálu v DP Červenica, vyplývajúci z § 24 ods. 1 zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „banský zákon“), podľa ktorého právo na dobývanie výhradného ložiska a na nakladanie s vydobytým nerastom má organizácia, ktorá má banské oprávnenie a ktorej sa určí dobývací priestor. Preto podľa názoru žalovaného, spolu s tzv. „žiadosťou o zmenu banskej činnosti“ (správne malo byť uvedené žiadosť o predĺženie doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti), bol žalobca v 1. rade povinný doložiť doklad preukazujúci vyriešenie stretu záujmov banskej činnosti žalobcu so záujmom organizácie Opálové bane a brusiarne, s.r.o. o dobývanie výhradného ložiska drahého opálu v DP Červenica. Žalovaný ďalej poukázal na logické rozpory v argumentácii krajského súdu, keď krajský súd v poslednom odseku na str. 22 rozsudku zdôrazňuje, že obsahom administratívneho spisu nie je žiadosť o predĺženie doby platnosti rozhodnutia, resp. zmene tejto banskej činnosti na lokalite Libanka v DP Červenica, ktorú podal žalobca 13. mája 2008 a zároveň v tejto súvislosti krajský súd musí poukázať na to, že žalovaný v odvolacom konaní sa nezaoberal aj napriek dôvodom odvolania touto skutočnosťou a svojim rozhodnutím neodstránil tieto pochybnosti v rozhodnutí prvostupňového orgánu z 13. augusta 2009 a to konkrétne žiadosti z 13. mája 2008; ďalej v prvom odseku na str. 23 rozsudku krajský súd pokračuje svojim názorom, že ak správny orgán vo veci rozhodol, mal takto postupovať na základe dostatočne zisteného skutkového stavu s poukazom na príslušné vyššie citované ustanovenia Správneho poriadku na základe písomných podaní nachádzajúcich sa v administratívnom spise, teda aj o žiadosti zo dňa 13. mája 2008. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že nikde v odvolaní žalobcu v 1. rade z 30. augusta 2009 proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu č. 380-2461/2009 z 13. augusta 2009 nie je uvedená ani zmienka o tom, že žalobca požiadal o predĺženie doby platnosti rozhodnutia, resp. zmenu tejto banskej činnosti na lokalite Libanka v DP Červenica, už žiadosťou z 13. mája 2008. Ak krajský súd najprv konštatuje, že žiadosť z 13. mája 2008 nie je ani obsahom administratívneho spisu a následne tvrdí, že správny orgán

mal rozhodnúť na základe písomných podaní nachádzajúcich sa v administratívnom spise, teda aj o žiadosti zo dňa 13. mája 2008, tak potom žalovanému nie je zrejmé, ako sa vôbec žiadosťou z 13. mája 2008 mohol zaoberať a mal aj na základe nej rozhodnúť, keď sa nenachádzala v administratívnom spise a keď o nej nemal žiadnu vedomosť. Na tomto mieste žalovaný zdôraznil, že podľa § 18 ods. 2 veta prvá Správneho poriadku je správne konania začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Preto podľa jeho názoru doručením podania (žiadosti) žalobcu z 13. mája 2008 začalo jedno správne konanie a doručením podania (žiadosti) žalobcu zo 7. augusta 2008, doručeného prvostupňovému orgánu 8. augusta 2008, označeného ako „Žiadosť o zmenu povolenej banskej činnosti“, z ktorého nebolo zrejmé, že akokoľvek súvisí s podaním z 13. mája 2008, začalo ďalšie správne konanie, ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu. Navyše, ak ako príloha bol priložený aj kolok v sume 500 Sk. Žalobca súhlasil s tvrdením krajského súdu, že žiadosť žalobcu z 13. mája 2008 je žiadosťou o predĺženie doby platnosti rozhodnutí, ktorá mala náležitosti žiadosti o zmenu a bola podaná v lehote do 30. júna 2008 tak, ako to vyplýva z § 18c ods. 1 zákona o banskej činnosti a uznal, že pochybením prvostupňového orgánu tak, ako uviedli už vyššie bolo to, že v tomto správnom konaní ďalej nekonal. Podľa jeho názoru však k tejto situácii do veľkej miery prispel sám žalobca v 1. rade, keď napriek tomu, že podal žiadosť o zmenu povolenej banskej činnosti 13. mája 2008, teda v zákonom stanovenej lehote a prvostupňový orgán v tomto začal konať, takú istú žiadosť podal žalobca ešte raz 8. augusta 2008, čím vlastne prvostupňový orgán zaviedol. Napokon sa žalovaný vyjadril aj k účasti žalobcu v 2. rade v správnom a súdnom konaní, keď poukázal na to, že v poslednom odseku na str. 23 rozsudku krajský súd tvrdí, na základe administratívneho spisu predloženého žalovaným, že každé rozhodnutie o povolení zmeny banskej činnosti vydávané po rozhodnutí z 29. októbra 2003 bolo podmienené udelením povolenia výnimky a súhlasu MŽPSR, ktoré bolo súčasťou rozhodnutia o zmene banskej činnosti vydávaného prvostupňovým orgánom. A práve z obsahu tejto výnimky krajský súd nadobudol názor, že činnosť žalobcu v 2. rade má vplyv na predmet činnosti žalobcu v 1. rade. Krajský súd však nijako svoj nadobudnutý názor bližšie nerozvádza, teda z rozsudku nie je podľa názoru žalovaného zrejmé, v čom činnosť žalobcu v 2. rade má vplyv na predmet činnosti žalobcu v 1. rade. Žalovaný namietal, že uvedeným tvrdením krajský súd jednoznačne nepreukázal, že Nadácia Dubnické opáľové bane je účastníkom správneho konania, ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu. Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že rozhodnutia MŽPSR o povolení výnimky a súhlasu sú súčasťou rozhodnutia o zmene banskej činnosti, vydávaných prvostupňovým orgánom. Tieto sú len podkladom týchto rozhodnutí. Predmetné rozhodnutia MŽPSR sú dokladom o vyriešení stretu záujmov banskej činnosti so záujmom ochrany prírody a krajiny, upraveným zákonom o ochrane prírody. Ak inde v rozsudku, v predposlednom odseku na str. 19 ale aj na str. 24 krajský súd tvrdí, že aplikácia ustanovení osobitného zákona má prednosť pred aplikáciou ustanovení správneho poriadku, s týmto tvrdením sa žalovaný plne stotožňuje. Avšak, v druhom odseku na str. 24 krajský súd zdôvodňuje svoj nadobudnutý názor o tom, že činnosť žalobcu v 2. rade má vplyv na predmet činnosti žalobcu v 1. rade s poukazom na ustanovenie § 250 ods. 1 OSP, ako aj poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 Správneho poriadku. V tejto súvislosti žalovaný namietal, že postavenie účastníka konania o povolenie banskej činnosti upravuje ustanovenie osobitného zákona a to § 18 ods. 1 zákona o banskej činnosti, v ktorom nie je uvedené, že účastníkom konania o povolenie banskej činnosti je ten, koho činnosť má vplyv na činnosť žiadateľa, nakoľko podľa § 18 ods. 1 v znení účinnom v čase začatia konania účastníkmi konania o povolenie banskej činnosti sú žiadateľ, fyzické a právnické osoby, ktorých práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť povolením dotknuté, a obec, v územnom obvode ktorej sa má banská činnosť vykonávať. Žalobca v 2. rade nie je žiadateľom a nie je ani právnickou osobou, ktorej práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť povolením dotknuté, pretože jeho právne postavenie po povolení banskej činnosti nebude iné ako pred jej povolením. Za nenáležitý považoval tiež odkaz na ustanovenie § 250 ods. 1 OSP, ktoré upravuje postavenie účastníka súdneho a nie správneho konania. Podľa názoru žalovaného, na zdôvodnenie názoru krajského súdu v tom, že prvostupňový orgán aj žalovaný postupovali nesprávne, čo sa týka nepriznania postavenia účastníka konania „Nadácii Opáľové bane Červenica - Dubník“ a ani žalovaný v odvolacom konaní túto vadu neodstránil a nekonal s „Nadáciou opáľové bane“ ako s účastníkom konania, je nenáležitá aplikácia § 14 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého je účastníkom konania aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Nadácia Dubnické opáľové bane, ako podľa žalovaného správne znie názov nadácie

podľa registra nadácii, so sídlom Červenica, nikdy v priebehu konania netvrdila, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutá. Na záver žalovaný nesúhlasil ani s právnym názorom krajského súdu, že správne orgány mali konanie zastaviť podľa § 30 ods. 1 Správneho poriadku, pretože podľa § 17c ods. 5 zákona o banskej činnosti nemohol správne a zákonne rozhodnúť, nakoľko žiadosť z 13. mája 2008 bola podaná žalobcom v 1. rade včas a aj riadne doplnená v zmysle cit. ustanovenia. Trval na tom, že konanie začaté 13. mája 2008 je iné správne konanie, ktoré nie je predmetom tohto súdneho prieskumu a dodal, že ustanovenie § 17c v zákone o banskej činnosti neexistuje, predpokladal, že to malo správne byť ustanovenie § 18c. Podľa jeho názoru, v správnom konaní začatom 8. augusta 2008, doručením podania žalobcu v 1. rade zo 7. augusta 2008, ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu, na výzvu prvostupňového orgánu č. 984-2844/2008-11 z 2. októbra 2008 podľa § 17 ods. 3 zákona o banskej činnosti žalobca v 1. rade nedoplnil v určenej lehote podanie o súhlas organizácie Opálové bane a brusiarne, s.r.o., držiteľa DP Červenica, teda o doklad preukazujúci vyriešenie stretu záujmov banskej činnosti, o predĺženie ktorej žalobca v 1. rade žiadal s právom chráneným záujmom organizácie Opálové bane a brusiarne, s.r.o., na dobývaní výhradného ložiska drahého opálu v DP Červenica, vyplývajúceho z § 24 ods. 1 banského zákona. Podanie žalobcu v 1. rade nebolo doplnené v určenej lehote, čo je jednoznačný dôvod na zastavenie konania v zmysle § 17 ods. 5 vzhľadom na § 18c ods. 5 zákona o banskej činnosti. Na záver žalovaný poukázal na množstvo gramatických nepresností a pochybení v texte rozsudku krajského súdu ktoré robia rozsudok nezrozumiteľným a napokon aj na tú skutočnosť, že senát Krajského súdu v Prešove pri svojom rozhodovaní nezobral vôbec do úvahy dôkaz predložený na súdnom pojednávaní o tom, že rozhodnutie MŽPSR, č. 6515/2008-2.1 pil z 2. mája 2008, ktorým bola predĺžená platnosť predchádzajúcich rozhodnutí MŽPSR o povolení výnimky zo zákazov ustanovených v zákone o ochrane prírody do 15. novembra 2013, ktoré tvorili podklad rozhodnutí prvostupňového orgánu, bolo zrušené rozhodnutím odboru výkonu štátnej správy MŽPSR, č. 5694/2011-2.2 z 28. júla 2011 a potvrdené rozhodnutím ministra ŽPSR, č. 7647/2011-1.10 (18/2011-rozkl.) z 8. februára 2012 o rozklade žalobcu v 1. rade.

Účastník konania v 4. rade, Opálové bane Libanka spol. s r.o., právny nástupca spoločnosti Opálové bane a brusiarne, s.r.o., ktorá bola v rozhodnom čase „držiteľom“ DP Červenica, vo svojom odvolaní uviedol, že žiada rozsudok krajského súdu ako nesprávny a neodôvodnený zrušiť, nakoľko krajský súd nevzal do úvahy rozhodnutie ministra ŽPSR z 8. februára 2012, ktorým bol zamietnutý rozklad akciovej spoločnosti Opálové bane Dubník, proti rozhodnutiu MŽPSR, č. 5694/2011-2.2 z 28. júla 2011, ktorým MŽPSR zrušilo rozhodnutie MŽPSR, č. 6515/2008-2.1 pil z 2. mája 2008 a nepredložilo výkon činnosti povolený rozhodnutím č. 1364/0356/03-5.1 pil z 12. mája 2003, ktoré bolo zmenené rozhodnutím č. 9364/06-3.1/03 pil zo 17. októbra 2006 a rozhodnutím č. 4138/2008-2.1 pil z 28. februára 2008 a rozhodnutie MŽPSR, č. 5694/2011-2.2 z 28. júla 2011 potvrdil. Taktiež namietal opomenutie OBÚ konať so žalobcom v 2. rade ako s účastníkom správneho konania vzhľadom na tú skutočnosť, že žalobca v 2. rade neoznámil žalovanému, ani správne orgánu prvého stupňa plánované začatie projektu „Záchrana zimoviska netopierov v Dubnických opálových baniach“ a taktiež ho do dnešnej doby nepredložil na správne konanie o ktorom by OBÚ mohol rozhodnúť. Tiež namietal niekoľko „výrokov“ krajského súdu uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, ako aj tú skutočnosť, že krajský súd sa odmietol zaoberať osobou B. B., ktorý bol právoplatne odsúdený v roku 2005 za podvod a ekonomickú trestnú činnosť, pričom túto skutočnosť OBÚ ani žalovanému neoznámil a podniká protiprávne na základe ďalšieho podvodu spáchaného v dobe odsúdenia.

Žalobcovia v 1.a 2. rade sa k odvolaniam žalovaného a účastníka konania Opálové bane Libanka spol. s r.o. nevyjadrili.

Žalovaný sa podaním z 21. mája 2012 vyjadril k odvolaniu účastníka konania Opálové bane Libanka spol. s r.o. v tom zmysle, že sa stotožnil s jeho námietkou, že krajský súd sa nevysporiadal so zásadným dôkazom - rozhodnutím ministra ŽPSR z 8. februára 2012, a na námietky odvolateľa týkajúce sa osoby B. B. žiadal z dôvodu ich irelevantnosti v predmetnom konaní neprihliadať.

Účastník konania v 1. rade, Obec Červenica sa k odvolaniam žalobcov, žalovaného a účastníka konania Opálové bane Libanka spol. s r.o. nevyjadril.

Účastník konania v 2. rade, Obec Zlatá Baňa, ako jeden zo zriaďovateľov Nadácie dubnické opálové bane, Červenica - Dubník, sa podaním z 5. júna 2012 vyjadril k odvolaniu žalovaného tak, že žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. K odvolaniu účastníka konania Opálové bane Libanka spol. s r.o. sa vyjadril v tom zmysle, že toto obsahuje vo viacerých častiach vedomé klamstvá s jediným cieľom, získať povolenie na ťažbu drahého opálu bez ohľadu na prírodu, zmluvy a plánované zámery v regionálnom rozvoji. Poukázal na Medzinárodný dohovor o ochrane netopierov v Európe, publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 250/1999 Z. z., ako aj na list MŽPSR, č. 1205/2009-2.1 zo 17. apríla 2009, v ktorom sa okrem iného uvádza, že je vo verejnom záujme, aby predmetné územie bolo prioritne určené na ochranu prirodzeného prostredia ohrozených a vzácnych druhov netopierov.

Účastník konania v 3. rade, Lesy Slovenskej republiky sa podaním z 23. mája 2012 vyjadrili k podaným odvolaniam tak, že posúdenie ich oprávnenosti a dôvodnosti ponecháva na úvahe odvolacieho súdu.

Účastník konania v 4. rade, Opálové bane Libanka spol. s r.o. sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním z 21. mája 2012, v ktorom sa v plnom rozsahu s dôvodmi odvolania stotožnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP, preskúmal rozsudok krajského súdu v rozsahu napadnutom v odvolaniach, v zmysle § 212 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné, kým odvolanie žalovaného a účastníka konania v 4. rade Opálové bane Libanka spol. s r. o nie sú dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 OSP rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil 18. septembra 2013 s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk v súlade s § 156 ods. 1 a 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP.

Predmetom sporu je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia žalovaného pri posudzovaní žiadosti žalobcu v 1. rade o predĺženie doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti (ďalej len „žiadosť“) v tom zmysle, že práce povolené rozhodnutím OBÚ, č. 1948/2003 z 29. októbra 2003, v znení rozhodnutia OBÚ, č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007, do 30. septembra 2008, v DP Červenica (lokalita Libanka), lokalita Šimonka a na kutisku Dubník, budú vykonávané až do 15. novembra 2013.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o banskej činnosti, účelom tohto zákona je ustanoviť podmienky vykonávania banskej činnosti a činnosti vykonávanej banským spôsobom najmä z hľadiska racionálneho využívania ložísk nerastov, bezpečnosti práce a prevádzky, ochrany pracovného prostredia, ako aj podmienky používania výbušnín a upraviť organizáciu a pôsobnosť orgánov štátnej banskej správy.

Podľa § 18c ods. 1 organizácia môže požiadať o predĺženie doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, ktoré bolo vydané na dobu určitú, ak počas platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti nemožno vykonať plánované práce. Žiadosť podľa prvej vety sa podáva obvodnému banskému úradu príslušnému podľa miesta výkonu činnosti najneskôr tri mesiace pred skončením platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti.

Podľa ods. 3, obvodný banský úrad v konaní o predĺžení doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, ktoré bolo vydané na dobu určitú, preskúma splnenie podmienok na predĺženie doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti, najmä:

a) vyriešenie stretov záujmov.

Podľa ods. 5 na konanie o predĺžení doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti sa primerane vzťahujú ustanovenia § 17, 18 a 18b.

Podľa § 17 ods. 2, ak banskou činnosťou sú ohrozené právom chránené objekty a záujmy, musia sa so žiadosťou predložiť doklady o vyriešení stretov záujmov.

Podľa ods. 3, ak predložená žiadosť a dokumentácia neposkytuje dostatočný podklad na posúdenie navrhovanej banskej činnosti alebo ak nie je žiadosť o povolenie banskej činnosti podľa § 10 v súlade s podmienkami určenými v rozhodnutí o určení chráneného ložiskového územia a dobývacieho priestoru,

obvodný banský úrad vyzve organizáciu, aby žiadosť v určenej lehote doplnila, prípadne uviedla do súladu s týmito rozhodnutiami; obdobne postupuje vtedy, keď žiadosť neobsahuje všetky doklady o vyriešení stretov záujmov. Počas lehoty určenej organizácii na doplnenie žiadosti lehoty neplynú. Podľa ods. 5 obvodný banský úrad zastaví konanie o povolenie banskej činnosti, ak žiadosť nebola doplnená v lehote určenej podľa odseku 3.

Podľa § 18 ods. 1 účastníkmi konania o povolenie banskej činnosti sú žiadateľ, fyzické a právnické osoby, ktorých práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť povolením dotknuté, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu a obec, v územnom obvode ktorej sa má banská činnosť vykonávať.

Podľa ods. 3 obvodný banský úrad oznámi začatie konania dotknutým orgánom štátnej správy a účastníkom konania a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnou obhliadkou najneskôr 10 dní pred ústnym pojednávaním. Súčasne ich upozorní na to, že svoje stanoviská alebo námietky môžu uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, prípadne pri miestnej obhliadke a že sa na neskôr podané stanoviská alebo námietky nemusí prihliadnuť. Ak niektorý z orgánov štátnej správy potrebuje v odôvodnených prípadoch na riadne posúdenie veci dlhší čas, obvodný banský úrad na jeho žiadosť určenú lehotu pred jej uplynutím primerane predĺži.

Podľa ods. 4 oznámenie o začatí konania a nariadení ústneho pojednávania spojeného s miestnou obhliadkou nezasiela obvodný banský úrad tým účastníkom konania, ktorých práva a právom chránené záujmy boli už vyriešené pri určení chráneného ložiskového územia alebo dobývacieho priestoru, v štádiu projektovania, výstavby alebo rekonštrukcie baní a lomov, alebo ak je súčasťou dokumentácie k žiadosti o povolenie banskej činnosti doklad o vyriešení stretov záujmov.

Podľa § 18b ods. 1 obvodný banský úrad v konaní o povolenie banskej činnosti podľa § 17 preskúma najmä

- a) úplnosť plánu a dokumentácie,
- b) vyriešenie stretov záujmov,
- c) dodržanie zásad banskej technológie pri zabezpečení racionálneho využívania výhradného ložiska,
- d) banské oprávnenie a osvedčenie o odbornej spôsobilosti zodpovedného vedúceho zamestnanca.

Podľa ods. 2, ak je predložená dokumentácia úplná a správna a došlo k vyriešeniu stretov záujmov, obvodný banský úrad povolí banskú činnosť.

Podľa § 1 banského zákona, účelom tohto zákona je ustanoviť zásady ochrany a racionálneho využívania nerastného bohatstva, najmä pri geologickom prieskume, otváraní, príprave a dobývaní ložísk nerastov, úprave a zušľachtovaní nerastov vykonávanom v súvislosti s ich dobývaním, ako aj bezpečnosti prevádzky a ochrany životného prostredia pri týchto činnostiach.

Podľa § 33 ods. 1, ak sú využitím výhradného ložiska ohrozené objekty a záujmy chránené podľa osobitných predpisov, objekty a záujmy fyzických alebo právnických osôb, sú organizácie, orgány a fyzické a právnické osoby, ktorým prislúcha ochrana týchto objektov a záujmov, povinní vo vzájomnej súčinnosti riešiť tieto strety záujmov a navrhnúť postup, ktorý umožní využitie výhradného ložiska pri zabezpečení nevyhnutnej ochrany uvedených objektov a záujmov.

Podľa ods. 2, organizácia je povinná pred zaradením príslušných prác do plánu otvárania, prípravy a dobývania uzavrieť písomnú dohodu s príslušnými orgánmi, fyzickými osobami a právnickými osobami, ktorým patrí ochrana objektov a záujmov podľa odseku 1 o tom, či sa ohrozený objekt alebo záujem má chrániť, v akom rozsahu alebo po akú dobu. Povinnosť uzavrieť písomnú dohodu sa nevzťahuje na prípady, keď sa strety záujmov vyriešili pri určení chráneného ložiskového územia, dobývacieho priestoru, pri predchádzajúcom povolení otvárania, prípravy alebo dobývania ložiska v dotknutom území alebo pri projektovaní, výstavbe alebo rekonštrukcii bane a lomu, a ak postup pri ich riešení ustanovujú osobitné predpisy.

Podľa § 6 ods. 4 vyhlášky č. 89/1988 Zb. o racionálnom využívaní výhradných ložísk, o povoľovaní a ohlasovaní banskej činnosti a ohlasovaní činnosti vykonávanej banským spôsobom, sa žiadosť o povolenie banskej činnosti s plánom, prípadne s dokumentáciou obvodnému banskému úradu predkladá vo dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa ods. 4 správny orgán v konaní pokračuje z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo pominuli prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo, prípadne len čo uplynula lehota uvedená v odseku 2.

Podľa ods. 5 pokiaľ je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

Podľa § 30 ods. 1 písm. f/, správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že vo veci už začal konať iný príslušný správny orgán, ak sa správne orgány nedohodli inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade súhlasí s názorom žalovaného, že množstvo gramatických aj logických nepresností, uvedených v odôvodnení rozsudku krajského súdu ho robia takmer nezrozumiteľným. V budúcnosti bude povinnosťou krajského súdu predovšetkým vyvarovať sa takýchto pochybení a v prípade, ak sa vyskytnú, postupom podľa § 164, resp. § 165 OSP tieto pochybenia odstrániť a až potom predložiť spis odvolaciemu súdu na meritórne posúdenie a rozhodnutie o odvolaní. Tento postup bude obzvlášť namieste v prípade ktorý nastal v prejednávanej veci, keď tieto pochybenia žalovaný aj účastník konania v 4. rade výslovne namietali.

Pokiaľ ide o meritórne posúdenie odvolania žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného zistil, že OBÚ rozhodnutím z 29. októbra 2003, č. 1948/2003 povolil žalobcovi v 1. rade banskú činnosť - zabezpečenie a likvidácia starých banských diel za účelom ich záchrany, obnovy, údržby a ochrany po dobývaní drahých opálov, v DP Červenica (lokalita Libanka), lokalita Šimonka a kutisko Dubník v kat. ú. Y. a kat. ú. J. K., s platnosťou do 30. septembra 2008. V tom čase bol žalobca v 1. rade súčasne aj „držiteľom“ DP Červenica so všetkými právami a povinnosťami, ktoré preňho zo zákona o banskej činnosti ako aj z banského zákona vyplývajú (medzi inými § 27 ods. 11 v znení § 24 ods. 1 banského zákona, t. j. napr. právo na dobývanie výhradného ložiska drahého opálu a na nakladanie s týmto vydobytým nerastom). Pôvodne bol DP Červenica určený rozhodnutím OBÚ č. 1337/2000 z 11. októbra 2000 spoločnosti Slovenský opál, s.r.o., ktorá ho previedla zmluvou z 10. mája 2001 na žalobcu v 1. rade, ktorý je oprávnený vykonávať banskú činnosť na základe banského oprávnenia vydaného OBÚ pod č. 286/2001 z 19. februára 2001.

Rozhodnutím OBÚ č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007 bola povolená zmena vyššie uvedeného rozhodnutia z 29. októbra 2003 v bode 9. a 11. osobitných technických podmienok. Časová platnosť povolenia banskej činnosti zostala nezmenená, t. j. do 30. septembra 2008.

Žiadosťou z 13. mája 2008, ktorá sa v administratívnom spise nenachádza, bola len prílohou k žalobe, avšak žalovaný jej existenciu nepopiera, žalobca v 1. rade znovu požiadal o zmenu vyššie uvedeného rozhodnutia OBÚ z 29. októbra 2003, v znení rozhodnutia OBÚ zo 6. decembra 2007, ktorá spočívala v predĺžení platnosti povolenia na výkon banskej činnosti do 15. novembra 2013. K tejto žiadosti bola priložená len kópia rozhodnutia MŽPSR č. 6515/2008-2.1píl z 2. mája 2008.

Výzvou z 5. júna 2008 OBÚ vyzval žalobcu v 1. rade na odstránenie nedostatkov s poučením, ako tieto odstrániť a zároveň ho upozornil, že pokiaľ uvedené nedostatky neodstráni do 31. júla 2008, OBÚ podľa § 17 ods. 5 zákona o banskej činnosti konanie zastaví.

Zároveň OBÚ konanie v predmetnej veci do 31. júla 2008 prerušil, rozhodnutím č. 720-1634/2008 z 5. júna 2008, podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku. Súčasťou požadovaných dokladov bolo zaslanie ešte jedného exempláru žiadosti, nakoľko táto sa podľa § 6 ods. 4 vyhlášky č. 89/1988 Zb. predkladá vo dvoch vyhotoveniach, ako aj zaslanie originálu resp. overenej fotokópie rozhodnutia MŽPSR č. 6515/2008-2. pil z 2. mája 2008, za účelom hodnoverného preukázania vyriešenia stretu záujmov v oblasti ochrany prírody.

MŽPSR rozhodnutím z 12. mája 2003, č. 1364/0356/03-5.1píl povolilo výnimku zo zákazov ustanovených v zákone o ochrane prírody v súvislosti s tou skutočnosťou, že na území chráneného areálu Dubníckej bane sa nachádza biotop chránených druhov živočíchov - netopierov a vykonávaním

požadovanej banskej činnosti môže dochádzať k ich poškodzovaniu. Rozhodnutím MŽPSR z 2. mája 2008, č. 6515/2008-2.1.pil bola výnimka povolená až do 15. novembra 2013.

Žalobca podaním z 18. júla 2008 zaslal OBÚ požadované doklady, t. j.: zdôvodnenie, prečo nebolo možné vykonať stanovené práce počas platnosti rozhodnutia OBÚ č. 1948/2003, dokumentáciu a vyhodnotenie vykonaných prác, rozhodnutie MŽPSR z 2. mája 2008, ďalší exemplár žiadosti a kópiu katastrálnej mapy. Tieto skutočnosti vyplývajú z príloh k žalobe avšak ani podľa nich, ani z administratívneho spisu, nie je možné zistiť, aká žiadosť bola priložená k tomuto podaniu. V administratívnom spise, ako aj v prílohách k žalobe, sa však nachádza žiadosť zo 7. augusta 2008, ktorou žalobca v 1. rade požiadal o zmenu vyššie uvedeného rozhodnutia OBÚ z 29. októbra 2003, v znení rozhodnutia OBÚ zo 6. decembra 2007, ktorá spočívala v predĺžení platnosti povolenia na výkon banskej činnosti do 15. novembra 2013 a jej prílohami mali byť rovnaké prílohy, ako boli priložené k podaniu z 18. júla 2008.

Listom z 2. septembra 2008 OBÚ oznámil začatie konania o povolení zmeny banskej činnosti v DP Červenica - predĺženia časovej platnosti rozhodnutia OBÚ č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007, zaslal toto oznámenie účastníkom konania (Opálové bane Dubník, a.s., Obec Červenica a Zlatá Baňa, Lesy SR, š.p. a Opálové bane a brusiarne, s.r.o.) a zároveň ich vyzval na zaslanie stanoviska.

Účastník konania Opálové bane a brusiarne, s.r.o. listom z 8. septembra 2008 vyjadril zásadný nesúhlas s predĺžením platnosti povolenej zmeny banskej činnosti do 15. novembra 2013 z dôvodu, že medzičasom sa on stal „držiteľom“ DP Červenica, ktorý mu bol určený prevodom k 26. júlu 2007 zo spoločnosti ObaB, s.r.o. a predĺženie platnosti povolenej zmeny banskej činnosti nie je v súlade s jeho podnikateľským zámerom. Tiež tvrdil, že banskú činnosť, ktorú mal na základe platného povolenia povolenú vykonávať v predmetných priestoroch žalobca v 1. rade, si bude vykonávať sám. Zároveň spochybnil obsah vyhodnotenia prác, ktorým žalobca v 1. rade zdôvodňoval neuskutočnenie prác podľa pôvodného povolenia na vykonávanie banskej činnosti z 29. októbra 2003 v znení rozhodnutia zo 6. decembra 2007.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobcovi v 1. rade určenie DP Červenica zaniklo zo zákona 11. mája 2004, nakoľko v zákonnej lehote nezačal toto dobývať, 5. septembra 2005 bol DP Červenica určený pre spoločnosť ObaB, s.r.o. a následne prevodom z tejto organizácie bol 26. júla 2007 DP Červenica určený Opálovým baniam a brusiarniam s.r.o., ktorá zanikla 13. apríla 2011 zlúčením so spoločnosťou Opálové bane Libanka, s.r.o., účastníkom tohto súdneho konania v 4. rade.

Výzvou z 2. októbra 2008 OBÚ žiadal žalobcu v 1. rade, aby predložil súhlas Opálových baní a brusiarní, s.r.o. s vydaním predĺženia doby platnosti rozhodnutia o povolení zmeny povolenia banskej činnosti - zabezpečenia a likvidácie starých banských diel po ťažbe drahých opálov v dobývacom priestore s poučením, že pokiaľ v lehote do 7. novembra 2008 tento súhlas nepredloží, OBÚ podľa § 17 ods. 5 zákona o banskej činnosti správne konanie zastaví. Toho istého dňa vydal aj rozhodnutie o prerušení konania pod č. 984 - 2844/2008-IV do doby preloženia vyššie uvedeného súhlasu.

Žiadosťou zo 14. októbra 2008 žalobca v 1. rade žiadal OBÚ o pokračovanie v konaní s tým, že sa vyjadril ku všetkým námietkam, ktoré uviedol vo svojom negatívnom stanovisku účastník konania Opálové bane a brusiarne, s.r.o.

Listami zo 6. novembra 2008 žiadali o pokračovanie v konaní aj Obec Červenica a Obec Zlatá Baňa s tým, že zastavením konania o predĺženie banskej činnosti by OBÚ znemožnil dokončenie plánovaných prác na zabezpečení banských diel a zmaril realizáciu projektu „Záchrana zimoviska netopierov v Dubnických baniach“ financovaného z Nórskeho finančného mechanizmu, ktorý je najväčším investičným projektom na záchranu biotopu prísne chránených druhov netopierov v Európe.

Listom z 27. novembra 2008 OBÚ žiadal žalobcu v 1. rade, aby sa vyjadril, či súhlasí s vydaním rozhodnutia o povolení časovej platnosti rozhodnutia OBÚ z 29. októbra 2003 v znení rozhodnutia zo 6. decembra 2007 s tým, že miesto výkonu banskej činnosti by sa obmedzilo len na lokalitu Šimonka a kutisko Dubník, alebo naďalej požaduje vydanie rozhodnutia bez obmedzenia miestnej pôsobnosti, t. j. aj na lokalitu Libanka.

Listom z 11. decembra 2008 žalobca oznámil, že vzhľadom na aktuálny stav banských štôlní a prístupových ciest v celej lokalite požaduje vydanie rozhodnutia bez obmedzenia miestnej pôsobnosti.

Rozhodnutím z 5. februára 2009 OBÚ zastavil konanie vo veci predĺženia platnosti rozhodnutia OBÚ z 29. októbra 2003 v znení rozhodnutia zo 6. decembra 2007 o povolení banskej činnosti a o povolení zmeny tejto banskej činnosti, v časti týkajúcej sa lokality Libanka, v dobývacom priestore Červenica s

poukazom na to, že žalobca v 1. rade nepredložil súhlas držiteľa DP Červenica s pokračovaním banskej činnosti v dôsledku čoho sa opätovne potvrdili rozpory v oblasti riešenia stretov záujmov medzi týmito organizáciami.

Listom z 26. februára 2009 OBÚ vyzval žalobcu v 1. rade, aby doplnil žiadosť zo 7. augusta 2008 o doklad príslušného orgánu štátnej správy lesného hospodárstva potvrdzujúci vyriešenie stretov záujmov v oblasti ochrany lesných pozemkov na lokalite Šimonka v kat. ú. J. K. s poučením o možnosti zastavenia konania podľa § 17 ods. 5 a 18c ods. 5 zákona o banskej činnosti, ak uvedený doklad nebude v lehote do 30. apríla 2009 predložený a zároveň rozhodnutím č. 380-570/2009-IV z toho istého dátumu prerušil konanie až do predloženia požadovaného dokumentu.

Rozhodnutím č. 475-767/2009 zo 4. mája 2009 žalovaný zrušil rozhodnutie OBÚ z 5. februára 2009 s tým, že OBÚ pochybil, keď nevzal do úvahy márne uplynutie lehoty ustanovenej v § 18c ods. 1 zákona o banskej činnosti v dôsledku čoho pôvodné rozhodnutie OBÚ z 29. októbra 2003 v znení rozhodnutia zo 6. decembra 2007, stratilo platnosť.

Na základe tohto rozhodnutia vydal OBÚ rozhodnutie z 13. augusta 2009, ktoré žalovaný potvrdil napadnutým rozhodnutím z 18. novembra 2009, ktoré sú predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní.

V administratívnom spise sa nachádza aj rozhodnutie OBÚ z 25. októbra 2010, č. 41-3169/2010 s vyznačením právoplatnosti 24. novembra 2010, obsahom ktorého je povolenie predĺženia doby platnosti rozhodnutia OBÚ č. 1948/2003 z 29. októbra 2003 a rozhodnutia č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007, ktorým bolo žalobcovi povolené vykonávanie banskej činnosti zabezpečovania a likvidácie starých banských diel za účelom ich záchrany, obnovy, údržby a ochrany po dobývaní drahých opálov s miestom činnosti lokalita Šimonka, na parcelách č. C. XXX/X - W., C. č. XXX/X-štôľňa G. W. a C. č. XXX/XX - štôľňa K. v kat. ú. J. K., do 15. novembra 2013.

Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že konanie, ktoré bolo pôvodne vedené spoločne pre DP Červenica (lokalita Libanka), lokalita Šimonka a kutisko Dubník, správny orgán „oddeliť“, pričom vo veci predĺženia doby platnosti v DP Červenica (lokalita Libanka) rozhodol rozhodnutím z 13. augusta 2009 a konanie vo veci predĺženia doby platnosti na kutisku Dubník sa stalo neaktuálnym.

Zhrnutím všetkých vyššie uvedených faktov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného a OBÚ, ktoré sú predmetom tohto súdneho prieskumu, sa týkajú zastavenia konania vo veci pokračovania banskej činnosti len pokiaľ ide o DP Červenica (lokalita Libanka), pričom hlavným dôvodom bolo zmeškanie lehoty ustanovenej v § 18c ods. 1 zákona o banskej činnosti a nedoloženie súhlasu „držiteľa“ DP Červenica, ktorému bol DP Červenica určený, čím došlo podľa správnych orgánov aj k naplneniu dôvodu na zastavenie konania podľa § 17 ods. 5 zákona o banskej činnosti.

Pokiaľ ide o prvý dôvod zastavenia konania, z vyššie uvedených skutočností nad všetku pochybnosť vyplýva, že tento dôvod sa nenaplnil. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žiadosť žalobcu v 1. rade zo 7. augusta 2008 nebola novou žiadosťou, nakoľko sa obsahovo stotožňovala so žiadosťou z 13. mája 2008, avšak na rozdiel od žiadosti z 13. mája 2008, žiadosť zo 7. augusta 2008 obsahovala aj zdôvodnenie, prečo žalobca v 1. rade nemohol vykonať plánované práce. Toto zdôvodnenie bolo rovnaké, ako zdôvodnenie, ktoré bolo samostatnou prílohou k podaniu žalobcu v 1. rade z 18. júla 2008. Nie je zrejmé, nevysvetlil to žalobca v 1. rade ani žalovaný, prečo zasielal duplicitne tieto doklady správnomu orgánu. Avšak zrejme je to, že na zaslanie týchto dokladov bol žalobca vyzvaný samotným OBÚ okrem iného aj v zmysle § 6 ods. 4 vyhlášky č. 89/1988 Zb. ktorý hovorí, že žiadosť o povolenie banskej činnosti s plánom, prípadne s dokumentáciou sa obvodnému banskému úradu predkladá vo dvoch vyhotoveniach. Preto žiadosť zo 7. augusta 2008 bolo potrebné považovať za doplnenie žiadosti z 13. mája 2008. V tejto súvislosti neobstojí tvrdenie žalovaného, že bolo chybou žalobcu v 1. rade, že neupozornil OBÚ na to, že sa uňho nachádza aj žiadosť z 13. mája 2008 a absolútne nepodstatnou je aj skutočnosť, že správny orgán evidoval každú žiadosť pod samostatným číslom a podľa tvrdenia žalovaného, tento viedol o dvoch žiadostiach žalobcu v 1. rade aj dve konania. Toto tvrdenie žalovaného sa javí ako účelové, nemajúce oporu v spisovom materiáli, pretože ako vyplýva z postupu OBÚ, tento konal od samotného počiatku o žiadosti žalobcu v 1. rade z 13. mája 2008, čomu svedčí aj to, že až do rozhodnutia žalovaného zo 4. mája 2009 nevytkol žalobcovi v 1. rade oneskorené podanie žiadosti o zmenu v zmysle § 18c ods. 1 zákona o banskej činnosti.

Z uvedeného vyplýva, že žalovaný ani OBÚ nepostupovali v zmysle zákona, keď zastavili konanie o žiadosti žalobcu z dôvodu uvedeného v § 18c ods. 1 zákona o banskej činnosti, pretože žalobca v 1. rade podal žiadosť včas. Navyše, ak by sme pripustili argumentáciu žalovaného, že v prípade žiadosti zo 7. augusta 2008 išlo o novú žiadosť a OBÚ viedol dve samostatné správne konania, pričom konanie začaté na základe žiadosti z 13. mája 2008 nie je do dnešného dňa skončené, tak za predpokladu, že by sa považovala žiadosť zo 7. augusta 2008 za novú, potom by mal OBÚ správne postupovať tak, že v zmysle § 30 ods. 1 písm. f/ Správneho poriadku by musel konanie o tejto žiadosti zastaviť z dôvodu, že prebieha konanie na inom správnom orgáne (aj keď v tomto prípade na tom istom), ktorý už v tej istej veci konať začal a opätovne pokračovať v konaní o žiadosti z 13. mája 2008.

Tieto úvahy sú však v rovine hypotetickej, pretože, ako už bolo uvedené vyššie, zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že konanie začalo žiadosťou z 13. mája 2008 a žiadosť zo 7. augusta 2008 bola len jedným z dokladov o doplnení ktorých OBÚ výzvou z 5. júna 2008 žalobcu v 1. rade žiadala. Taktiež neobstojí tvrdenie žalovaného uvedené na inom mieste odvolania, že žalobca vzal svoju žiadosť z 13. mája 2008 späť, nakoľko žiaden dôkaz o späťvzatí tejto žiadosti nebol v konaní predložený a ani v administratívnom spise sa takýto doklad nenachádza.

Odvolací súd na tomto mieste považuje za potrebné dodať, že zistenia krajského súdu a jeho tvrdenia, že žiadosť žalobcu z 13. mája 2008 sa týkala predĺženia povolenia vykonávať banskú činnosť len v DP Červenica (lokalita Libanka) kým žiadosť zo 7. augusta 2008 sa týkala predĺženia povolenia vykonávať banskú činnosť v lokalite Šimonka a na kutisku Dubník, nemajú oporu v spisovom materiáli. Tak žiadosť z 13. mája 2008 ako aj žiadosť zo 7. augusta 2008 sa týkala predĺženia povolenia vykonávať banskú činnosť - zabezpečenie a likvidácia starých banských diel za účelom ich záchrany, obnovy, údržby a ochrany po dobývaní drahých opálov, ktorá bola povolená rozhodnutím OBÚ z 29. októbra 2003, č. 1948/2003 v znení rozhodnutia OBÚ č. 945-3538/2007 zo 6. decembra 2007 žalobcovi v 1. rade v DP Červenica (lokalita Libanka), lokalita Šimonka a na kutisku Dubník, v kat. ú. Y. a kat. ú. J. K., s platnosťou do 30. septembra 2008.

K „rozdeleniu“ miesta činnosti uvedeného v týchto rozhodnutiach OBÚ ako aj v žiadostiach žalobcu v 1. rade došlo napriek nesúhlasu žiadateľa až zo strany OBÚ, vydaním napadnutého rozhodnutia z 13. augusta 2009, ktoré sa týkalo povolenia banskej činnosti len v DP Červenica (lokalita Libanka).

Pokiaľ ide o druhý dôvod zastavenia konania uvedený v § 17 ods. 5 zákona o banskej činnosti, t. j. nepredloženie všetkých dokladov o vyriešení stretov záujmov, odvolací súd poukazuje v prvom rade na to, že rozhodnutie MŽPSR, ktoré žalovaný žiadala predložiť ako doklad o vyriešení stretov záujmov výzvou z 5. júna 2008, žalobca v 1. rade predložil.

Pokiaľ žalovaný dodatočne požadoval aj preloženie súhlasu spoločnosti Opálové bane a brusiarne, s.r.o., teraz spoločnosť Opálové bane Libanka, s.r.o., účastník konania v 4. rade, odvolací súd na úvod poznamenáva, že zákon o banskej činnosti nevyžaduje explicitne, aby žiadateľ o povolenie banskej činnosti resp. žiadateľ o vydanie predĺženia doby platnosti rozhodnutia o povolení zmeny povolenia banskej činnosti predložil súhlas „držiteľa“ DP s vykonávaním banskej činnosti. Navyše, požadovanie tohto druhu dokladu výzvou z 2. októbra 2008 bolo zo strany OBÚ úplne zbytočné, pretože mu bolo známe stanovisko Opálových baní a brusiarní, s.r.o. z 8. septembra 2008, v ktorom vyjadril zásadný nesúhlas s predĺžením platnosti povolenej zmeny banskej činnosti do 15. novembra 2013 z dôvodu, že predĺženie platnosti povolenej zmeny banskej činnosti nie je v súlade s jeho podnikateľským zámerom a banskú činnosť, ktorú mal na základe platného povolenia povolenú vykonávať v predmetných priestoroch žalobca v 1. rade, si bude vykonávať sám.

Podľa názoru odvolacieho súdu, z § 33 ods. 1 banského zákona, ktorý bližšie definuje postup pri riešení stretov záujmov vyplýva, že OBÚ, ktorému zo zákona prislúcha ochrana objektov a záujmov fyzických a právnických osôb pri racionálnom využívaní nerastného bohatstva, je povinný vo vzájomnej súčinnosti riešiť tieto strety záujmov a navrhnúť postup, ktorý umožní využitie výhradného ložiska pri zabezpečení nevyhnutnej ochrany uvedených objektov a záujmov.

Výžadovanie súhlasu od subjektu, ktorý sa už vopred vyslovil, že súhlas nedá, nie je podľa názoru odvolacieho súdu riešenie stretov záujmov vo vzájomnej súčinnosti a nepredloženie takéhoto súhlasu žiadateľom o predĺženie povolenia vykonávať banskú činnosť nemôže byť bez ďalšieho považované za nepredloženie dokladu o vyriešení stretov záujmov.

Je zrejmé, že tak v prípade žalobcu v 1. rade, ako aj v prípade účastníka konania v 4. rade ide o záujem

v rovine súkromného práva, pričom ani jeden z nich nie je nadradený, nakoľko obidva sú chránené právnym predpisom rovnakej sily - zákonom a ani zákon o banskej činnosti ani banský zákon nehovorí o tom, či právo dobývať vyhradený nerast požíva silnejšiu ochranu ako právo vykonávať zabezpečenie a likvidáciu starých banských diel po ťažbe drahých opálov. Naopak, tak ako je v § 17 ods. 2 zákona o banskej činnosti uložená povinnosť žiadateľovi o povolenie banskej činnosti predložiť doklad o vyriešení stretov záujmov, obdobná povinnosť vyplýva organizácii, ktorej bol DP určený z § 33 ods. 1 banského zákona. Navyše, ak súbežná činnosť žalobcu v 1. rade a účastníka konania v 4. rade skutočne predstavuje stret záujmov, ako má na mysli § 17 ods. 2 zákona o banskej činnosti, resp. § 33 banského zákona, potom je zrejmé, že uvedený stret záujmov musel byť už raz riešený a to v čase, keď bol DP určený účastníkovi v 4. rade, nakoľko takáto povinnosť vyplýva OBÚ z § 33 ods. 2 banského zákona.

Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že z postupu správnych orgánov nie je vôbec zrejmé, prečo uprednostnili záujem Opálových baní a brusiarní, s.r.o. (jeho podnikateľský zámer) pred záujmom žalobcu v 1. rade, ktorý tkvie nepochybne taktiež v jeho podnikateľskom zámere. Zo spisového materiálu ani z napadnutých rozhodnutí nevyplýva, či tieto dva subjekty môžu alebo nemôžu vykonávať svoju podnikateľskú činnosť v predmetnej lokalite súčasne, či si účastník v 4. rade naozaj zabezpečí činnosť, ktorú vykonával pôvodne žalobca v 1. rade, sám, či bude zabezpečená ochrana zimovísk chráneného druhu netopierov, či je činnosť žalobcu v 1. rade - zabezpečenie a likvidácia starých banských diel po ťažbe drahých opálov ešte potrebná, alebo či sa zmenili skutkové okolnosti natoľko, že sa stala bezpredmetnou.

Odvolací súd je toho názoru, že bez zodpovedania týchto a ďalších súvisiacich otázok nie je možné naplniť pojem - riešenie stretov záujmov, a preto ani OBÚ nemôže zastaviť konanie podľa § 17 ods. 5 zákona o banskej činnosti len na základe toho, že žiadateľ o vydanie predĺženia doby platnosti rozhodnutia o povolení banskej činnosti v DP, nepredložil súhlas organizácie, ktorej bol DP určený.

Tretím pochybením žalovaného ako aj OBÚ bola tá skutočnosť, že správne orgány nekonali s Nadáciou Dubnické opálové bane ako s účastníkom konania. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že žalobca v 2. rade je tou právnickou osobou, ktorej práva v zmysle § 14 ods. 1 Správneho poriadku, ale aj v zmysle § 18 ods. 1 zákona o banskej činnosti môžu byť rozhodnutím správneho orgánu dotknuté. Z registra nadácii Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že Nadácia Dubnické opálové bane má v predmete činnosti okrem iného aj podporu ochrany zimoviska netopierov v Dubnických opálových baniach a z rozhodnutia MŽPSR z 12. mája 2003, č. 1364/0356/03-5.1pil je zrejmé, že na území chráneného areálu Dubnické bane sa nachádza biotop chránených druhov netopierov, ktorý by mohol byť vykonávaním požadovanej banskej činnosti poškodzovaný. Keďže žalobca v 1. rade mal pri vykonávaní banskej činnosti zabezpečiť aj ochranu zimovísk chráneného druhu netopierov bolo v záujme žalobcu v 2. rade zúčastniť sa správneho konania v rámci ktorého malo byť rozhodnuté, či a v akom rozsahu sa bude v banskej činnosti pokračovať. Preto krajský súd postupoval správne, keď konal s Nadáciou Dubnické opálové bane, v súlade s § 250 ods. 2 OSP, ako so žalobcom v 2. rade.

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že krajský súd neprihliadol na rozhodnutie ministra ŽPSR z 8. februára 2012, ktorým bol zamietnutý rozklad akciovej spoločnosti Opálové bane Dubník, proti rozhodnutiu MŽPSR č. 5694/2011-2.2 z 28. júla 2011, ktorým MŽPSR zrušilo rozhodnutie MŽPSR č. 6515/2008-2.1 pil z 2. mája 2008 a nepredĺžilo výkon činnosti povolenej rozhodnutím č. 1364/0356/03-5.1pil z 12. mája 2003, ktoré bolo zmenené rozhodnutím č. 9364/06-3.1/03pil zo 17. októbra 2006 a rozhodnutím č. 4138/2008-2.1 pil z 28. februára 2008 a rozhodnutie MŽPSR č. 5694/2011-2.2 z 28. júla 2011 potvrdil, odvolací súd dáva do pozornosti ustanovenie § 250i ods. 1 veta prvá OSP, podľa ktorého pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Čo sa týka odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní účastníka konania v 4. rade, ich vecná časť (účasť žalobcu v 2. rade v správnom a súdnom konaní a opomenutie rozhodnutia MŽPSR), bola totožná s odvolacími dôvodmi žalovaného, s ktorými sa odvolací súd vysporiadal a na ostatné námietky uvádzane v odvolaní odvolací súd neprihliadal, nakoľko tieto boli z hľadiska posúdenia správnosti rozsudku krajského súdu irelevantné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne zistil skutkový stav a napriek zisteným a vytknutým nedostatkom sa s relevantnými námietkami účastníkov konania vecne vysporiadal.

Skutočnosti, ktorými žalovaný, ako aj účastník konania v 4. rade, v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré namietali už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného ani účastníka konania v 4. rade nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. V ďalšom konaní bude povinnosťou správnych orgánov, ktoré sú viazané právnym názorom krajského aj odvolacieho súdu, odstrániť zistené nedostatky v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodnúť.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcov proti výroku o trovách konania, odvolací súd dospel k záveru, že toto je dôvodné a preto v tejto časti napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 220 OSP zmenil, keďže neboli splnené podmienky na jeho zrušenie ani potvrdenie, stotožniac sa s dôvodmi a prepočtom uvedeným v odvolaní.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že priznal ich náhradu úspešným žalobcom. Tieto sú tvorené náhradou trov právneho zastúpenia tak, ako boli vyčíslené v odôvodnení tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.